

Jaargang 6 • nummer 4
Augustus 2008
Tweemaandelijks nieuwsbrief

Ver. Uitg.: Gerolf Annemans,
Madouplein 8 bus 9, 1210 Brussel.

1 • **Overheidsfinanciën:
terug naar het
verleden?**

2 • **Notionele
intrestaftrek.
Een vloek of
een zege?**

3 • **Notionele
intrestaftrek
– vervolg**

4 • **België: fiscaal
tweestromenland**

www.ondernemendvl.org

Vennootschapsbelasting

Nominaal standaardtarief
per 1 april 2008

Malta	35%
België	33,99%
Frankrijk	33,33%
Italië	31,40%
Spanje	30%
Luxemburg	29,63%
Duitsland	29,51%
Zweden	28%
UK	28%
Finland	26%
EU27	23,22%
Letland	15%
Litouwen	15%
Ierland	12,50%
Bulgarije	10%
Cyprus	10%

Bron: KPMG, Corporate and
Indirect Tax Rate Survey 2008.

Overheidsfinanciën: terug naar het verleden?

Het politieke werkjaar komt langzaam terug op gang. De drie koninklijke verkenners verschijnen opnieuw op het toneel, maar van de beloofde staatshervorming is nog geen spoor te bekennen. Van premier Leterme ook niet. D-Day voor de staatshervorming, 15 juli, passeerde zonder enige vooruitgang in het communautaire dossier. De inertie van de regering Leterme I dreigt nu ook budgettaire gevolgen te hebben.

Luc Coene, vicegouverneur van de NBB en voormalig kabinetchef van Verhofstadt, schudde de Wetstraat uit haar zomerslaap. De hoge olieprijs en de oplopende inflatie zijn de perfecte cocktail voor een budgettair rampscenario. Een identieke evolutie lag aan de basis van de enorme budgettaire ontsporing in de jaren zeventig. Slechts na meer dan twee decennia van saneringen, besparingen en belastingverhogingen, slaagde men erin de staatsfinanciën enigszins weer in evenwicht te krijgen.

Tekorten van 10% of meer, zoals in de eerste helft van de jaren tachtig, zijn niet onmiddellijk te verwachten. Dit zou trouwens niet getolereerd worden door Europa, die het maximaal tekort op 3% vastlegde. Volgens Coene steven we zonder dringend ingrijpen volgend jaar af op een tekort van 3,5 miljard euro of ongeveer 1% van het BBP. En het is toch reeds van 1997 geleden dat er nog van dergelijk deficit sprake was. Een dag na de harde woorden van Coene kwam ook Financiën met alarmerende cijfers; de stijging van de fiscale inkomsten blijkt veel lager dan aanvankelijk begroot. Hierdoor dreigen ze goed 1,1 miljard minder te bedragen dan verwacht. Ook de afwezigheid van een communautair akkoord heeft gevolgen voor de federale begroting. Vlaanderen stelde namelijk een (grote) staatshervorming als voorwaarde om 400 miljoen euro opzij te zetten als bijdrage aan het federaal niveau. Aangezien deze voorwaarde niet voldaan is, lijkt de Vlaamse regering zich niet langer gebonden te voelen door dit engagement.

Het worden dus nog moeilijke dagen voor de premier en zijn staatssecretaris voor Begroting Wathelet. Er moet ook niet teveel hulp verwacht worden van de economische conjunctuur. Uit de jongste cijfers van Eurostat blijkt dat de groei in Europa fors afneemt. België zou in het tweede kwartaal 2008 een groei kennen van amper 0,2%. Europese economische zwaargewichten, zoals Frankrijk (-0,3%) en Duitsland (-0,5%), hadden zelfs af te rekenen met een negatieve groei, waardoor het gezamenlijk BBP van de eurozone (-0,2%) en de EU27 (-0,1%) lichtjes kromp. Voorlopig ziet het er niet naar uit dat derde kwartaal veel beter wordt. Een recessie in de eurozone behoort dus nog steeds tot de mogelijkheden. De slechtere economische situatie en de koopkrachtperikelen hebben gevolgen voor het aantal faillissementen. Volgens het economisch onderzoeksbureau Graydon gingen er in de eerste acht maanden van 2008 nog nooit zoveel bedrijven failliet. Met 5.191 falingen werd een absoluut record bereikt. Toch is er momenteel nog geen einde gekomen aan de dalende werkloosheid, enkel het tempo neemt af. Aangezien de vacatures bij de VDAB op jaarbasis al enkele maanden afnemen en verschillende grote ondernemingen aanzienlijke ontslagrondes aankondigen, lijkt het echter een kwestie van tijd voordat de werkloosheidsgraad stabiliseert of zelfs toeneemt.

De meeste Europese landen hebben de laatste jaren soms pijnlijke economische of sociale hervormingen doorgevoerd. Deze maatregelen beginnen langzaam aan vruchten af te werpen. Afgezien van een mager Generatiepact is in België niets gebeurd. Een bijkomende handicap, zeker in tijden van oplopende inflatie, is het Belgisch indexeringsmechanisme waardoor de Belgische competitiviteit automatisch verslechtert ten opzichte van andere Europese landen. Het nakend interprofessioneel overleg belooft ook nog vuurwerk. Premier Leterme beloofde 'goed bestuur' na het budgettair kunst- en vliegwerk van Verhofstadt en co. Goed bestuur impliceert structurele besparingen en drastische maatregelen om alle huidige uitdagingen budgettair te pareren en klaar te staan voor de vergrijzing. Geen gemakkelijke taak in de huidige omstandigheden, maar waarschijnlijk de laatste kans voor Leterme om zich als staatsman te bewijzen na het communautair debacle.

Notionele intrestaftrek. Een vloek of een zege?

De notionele aftrek werd ingevoerd bij de wet van 22 juni 2005 en is van toepassing sinds het aanslagjaar 2007. Deze belastingaftrek voor risicokapitaal heeft een driedig doel: België (inter)nationaal aantrekkelijker maken als investeringsland, de versterking van de eigen middelen van de vennootschappen door de fiscale discriminatie ten opzichte van het vreemd vermogen te beperken en de delocalisatie vermijden van de multinationale ondernemingen die momenteel onder het gunstige maar uitdovend fiscaal stelsel van de coördinatiecentra vallen. Vanuit socialistische kant rijzen echter steeds meer vragen over dit belastingvoordeel. In de huidige budgettaire moeilijke periode blijkt de notionele aftrek een ideale schietschijf voor de socialisten. Zo zouden er te veel misbruiken zijn, zou de maatregel een gat in de begroting slaan en zou de aftrek louter een geschenk voor de werkgevers zijn zonder gunstige economische gevolgen, onder meer voor de tewerkstelling. Loze beschuldigen vanuit een electoraal geïnspireerde linkerhoek of schiet de belastingaftrek inderdaad zijn doelstellingen voorbij? Tijd voor een eerste voorlopige analyse.

Voorgeschiedenis

Tijdens de tweede paarse federale regering Verhofstadt groeide het besef dat de Belgische bedrijfsbelastingen in een internationale context nog steeds te hoog waren. Ondanks een verlaging van het standaardtarief in de vennootschapsbelasting tot 34% (inclusief 3 procentiemen crisisbelasting) slaagde België er niet in de Europese dalende trend te volgen. Anno 2005 kreeg de regering eveneens af te rekenen met een fiscale nederlaag: het stelsel van de coördinatiecentra kon voor Europa niet door de beugel en moest verdwijnen. Minister van Financiën Reynders kon enkel nog uitstel bekomen door een uitdoofscenario uit de brand te slepen. Er moest een oplossing gevonden worden om de multinationale ondernemingen op termijn in het land te houden. Een daling van het nominale vennootschapstarief, conform de Europese trend, lag voor de hand. De socialisten, bang voor hun kiezers, stelden echter hun veto. Toch beseften ook zij dat de moordende internationale fiscale concurrentiestrijd en het mogelijk vertrek van de coördinatiecentra vele duizenden jobs kon kosten. Een compromis moest zowel de liberale als socialistische regeringspartners toelaten hun gezicht te redden. De notionele aftrek bleek de oplossing: de liberalen haalden, via een boekhoudkundige omweg, hun felbegeerde feitelijke belastingverlaging binnen terwijl de socialisten het nominale standaardtarief behielden. De invoering van compensatiemaatregelen die de budgettaire kost zou beperken tot 500 miljoen euro en de complexiteit van het systeem dat de feitelijke belastingverlaging camoufleert, trokken de socialisten over de schreef.

Wet van 22 juni 2005 tot invoering van een belastingaftrek voor risicokapitaal

De notionele aftrek moet de aantrekkelijkheid van België als investeringsland bevorderen, de industrie in dit land verankeren

(onder meer door een alternatief te bieden voor de huidige coördinatiecentra), de belastingdruk voor bedrijven verlagen en de fiscale discriminatie van het eigen vermogen verminderen. De aftrek voor het risicokapitaal bestaat uit een fictieve intrest op het gecorrigeerd eigen vermogen. Het tarief wordt bepaald door de gemiddelde rentevoet van de 10-jarige overheidsobligaties (OLO's) twee jaar voor het aanslagjaar en mag maximaal stijgen tot 6,5%. KMO's mogen het standaardtarief met een half procent verhogen. Het eigen vermogen wordt gecorrigeerd om een opeenstapeling van belastingaftrekken te vermijden, misbruiken te voorkomen en in België van belasting vrijgestelde activa niet te belasten. Het risicokapitaal wordt onder meer gecorrigeerd inzake de financieel vaste activa (aandelen en deelnemingen), inzake in het buitenland gevestigde vaste inrichtingen, inzake het privégebruik of niet redelijk te verantwoorde professioneel gebruik van activa en inzake niet gerealiseerde meerwaarden en subsidies. Het niet gebruikte gedeelte van de aftrek blijft gedurende zeven jaar overdraagbaar. De notionele aftrek is van toepassing vanaf het aanslagjaar 2007 of de in 2006 gerealiseerde bedrijfswinsten. Naast de belastingaftrek stipuleert de wet van 22 juni 2005 de afschaffing van het registratierecht ten belope van 0,5 procent op de inbreng in vennootschappen.

Een aantal compensatiemaatregelen moeten de budgettaire gevolgen van de nieuwe belastingaftrek en de afschaffing van het registratierecht neutraliseren. Zo worden van belasting vrijgestelde gerealiseerde meerwaarden geherdefinieerd door deze te verminderen met alle betrokken kosten, wordt de gewone investeringsaftrek voor kleine ondernemingen de facto afgeschaft, net zoals het belastingkrediet voor KMO's.

Notionele aftrek in de praktijk

Drie jaar na de stemming van de wet zitten de Vlaamse socialisten niet langer in de federale meerderheid maar op de oppositiebanken. Onder aanvoering van volksvertegenwoordiger Dirk Van de Maelen is de SP.a een ware kruistocht tegen de notionele aftrek begonnen, een maatregel die ze notabene zelf hebben goedgekeurd. Samen met hun Franstalige collega's van de PS wijzen ze op de 'misbruiken' en 'het gebrek aan investeringen en tewerkstelling' bij de bedrijven die van de maatregel gebruik maken alsook op de 'hoge budgettaire kostprijs'. Nochtans is er in de wet van 22 juni 2005 nergens sprake van een verplichting om te investeren en/of jobs te creëren. Verder is er volgens de socialisten al vlug sprake van misbruik; blijkbaar vallen fiscale optimalisatietechnieken ook onder deze noemer. Waarschijnlijk valt de budgettaire kost wel hoger uit dan aanvankelijk geraamd - de budgettaire neutraliteit is geen vanzelfsprekendheid -, maar er moet ook rekening gehouden worden met de terugverdieneffecten en de opbrengsten van de compenserende maatregelen. De SP.a gaat echter uit van de brutokosten zonder de baten van de maatregel te verrekenen.

De bal ging pas echt aan het rollen toen bleek dat verschillende overheidsbedrijven - de NBB, de Post, de NMBS, de Nationale Loterij, Belgacom - gretig van de maatregel gebruik maakten en in 2007 hierdoor minstens 27 miljoen euro minder belastingen betaalden. Toen daarenboven begin maart uit een eerste partiële analyse van de fiscale administratie bleek dat de brutokostprijs van de intrestaftrek in 2006 op 2,024 miljard euro geraamd werd, eisten de socialistische partijen maatregelen. De hoge brutokost was vooral

te wijten aan de vele bedrijven die hun balans optimaliseerden. De nota, een extrapolatie gebaseerd op 40% van de bedrijfsaangiften, raamde de nettokost op 763 miljoen euro.

Een eerste maatregel volgde reeds begin april. Bij de begrotingsopmaak werd afgesproken om de mogelijke misbruiken bij de notionele aftrek te bestrijden. Op 9 april publiceerde de FOD Financiën inderdaad een rondzendbrief hierover. Volgens de circulaire kunnen artificiële fiscale constructies niet langer getolereerd worden. Indien ondernemingen geen economische realiteit of logica kunnen aantonen, kan de fiscus de constructie verwerpen. Daarnaast gaf de minister van Financiën de opdracht aan de NBB om een studie te wijden aan de economische en budgettaire gevolgen van de invoering van de investeringaftrek. Het verslag, verschenen op 22 juli, concludeert dat de maatregel voor een structurele verandering heeft gezorgd inzake de financiële structuur van de ondernemingen. De forse toename van het eigen vermogen ten nadele van het vreemd vermogen zorgt voor een verbetering van de solvabiliteit van de bedrijven. De oprichting van nieuwe binnen- en buitenlandse financieringsvennootschappen en het behoud van coördinatiecentra die hun erkenning verloren, kunnen erop wijzen dat België inderdaad attractiever wordt als investeringsland. De effecten op de reële economie zouden op korte termijn echter vrij beperkt blijven. Op een termijn van vijf jaar daarentegen en onder de hypothese van budgettaire neutraliteit zouden de bedrijfsinvesteringen met ongeveer 400 miljoen euro toenemen en komen er 3.000 jobs bij. Onder de hypothese van een budgettaire kostprijs van 1 miljard euro zouden de investeringen met 900 miljoen stijgen en de tewerkstelling met 6.700 jobs. De NBB raamt de budgettaire kost voor 2006 bruto op 2,4 miljard. Verrekening van de compenserende maatregelen en gunstige effecten - zoals de stijgende ontvangsten uit de vennootschapsbelasting - resulteert in een netto budgettaire kost tussen 140 tot 430 miljoen euro. De bank benadrukt dat deze conclusies, gezien de recente toepassing van de maatregel en grote onzekerheid, slechts als zeer voorlopig kunnen beschouwd worden. De precieze impact zal onder meer bepaald worden door de economische conjunctuur, de bedrijfsresultaten, het rentepeil en de mate waarin de fiscale structuur verder geoptimaliseerd wordt.

Eind augustus kon de krant De Tijd een nieuwe analyse van de fiscale administratie inkijken, deze keer gebaseerd op 90% van de aangiften. Volgens de fiscus maakte ongeveer 41% van de bedrijven (157.605 op 381.288 bedrijven) gebruik van de maatregel. In totaal bedroeg de intrestaftrek ongeveer 6 miljard euro. 37% van dat bedrag is voor rekening van 25 grote bedrijven, terwijl ongeveer de helft naar KMO's ging. Slechts 40 van de 143 coördinatiecentra maakten in het aanslagjaar 2007 gebruik van de aftrek, maar waren samen wel goed voor 2 miljard of een derde van het totale bedrag. De budgettaire kost zou volgens de fiscus 712 miljoen euro bedragen. Bijtelling van de compensatiemaatregelen leidt echter tot een nettokost van 1,2 miljard, veel hoger dan de door de NBB vooropgestelde 140-430 miljoen euro.

Op vraag van de sectororganisatie Agoria onderzocht professor Konings (K.U.Leuven) de concurrentiekracht van de technologische industrie. Volgens hem zou de notionele aftrek in 2006 reeds voor 4.200 jobs gezorgd hebben in de sector. Toch blijkt volgens Konings de fiscale aftrek niet het beste instrument om jobs te creëren: een verlaging van de loonkost met 5% - het niveau in Nederland - zou meer dan 6.800 banen opleveren terwijl een daling van het nominaal tarief van de vennootschapsbelasting (momenteel 33,99%) tot het gemiddelde van de EU (23,2%) voor 5.400 jobs zou zorgen.

Conclusies: onzekerheid troef

Opvallend zijn de verschillende - soms tegenstrijdige conclusies - die uit de verschillende analyses volgen. Zo zou de nettokostprijs voor 2006 ergens tussen 140 miljoen en 1,2 miljard euro bedragen. Terwijl professor Konings een aanzienlijke jobcreatie vaststelt in het eerste toepassingsjaar, zal het volgens de NBB nog jaren duren eer er een eerder beperkt positief tewerkstellingseffect is. Over het positief effect op de solvabiliteit blijkt meer eensgezindheid. Ook het feit dat 40 coördinatiecentra in 2006 van de maatregel gebruik maken - op een totaal van 143, goed voor 10.000 tot 15.000 jobs - is bemoedigend. Aangezien de nog erkende centra aanmerkelijk minder belastingen betalen dan via de notionele aftrek is het logisch dat deze ondernemingen niet zullen overschakelen voor het einde van hun erkenning als coördinatiecentrum.

De uiteenlopende conclusies kunnen enigszins verklaard worden door het gebruik van te recente, voorlopige gegevens. Eens de maatregel op kruissnelheid komt, zullen de gevolgen beter in te schatten zijn. Voorlopig vinden zowel voor- als tegenstanders van de maatregel munitie in de studies om hun zaak te verdedigen. De discussie rond de notionele aftrek zal niet direct verstommen.

Afvoeren of niet?

De notionele aftrek is geen optimale oplossing. Maar aangezien een daling van het nominale tarief een brug te ver is voor de socialisten - wat niet het geval is in andere EU-lidstaten - is deze maatregel momenteel het maximaal haalbare. Dankzij de aftrek kan het effectieve belastingtarief voor individuele bedrijven dalen tot gemiddeld 25% à 27%. Afschaffen is dus geen optie. Verdachtmakingen over misbruiken en regelrechte aanvallen zorgen enkel voor verwarring. Bijsturingen en/of nieuwe beperkingen leiden tot nog meer rechtsonzekerheid, iets wat potentiële investeerders enkel maar kan afschrikken.

Inzake internationale investeringsbeslissingen is het vigerend nominaal tarief een belangrijk criterium, naast de locatie, de loonkost, het arbeidsaanbod en dergelijke meer. Overige al dan niet fiscale gunstregimes komen veelal pas in aanmerking als een bepaald land de shortlist van mogelijke investeringslocaties behaalt. Ondanks de mogelijke belastingbesparing door de notionele aftrek is dit een nadeel voor België. De Europese concurrentiestrijd voor bedrijven woedt ook vandaag nog volop: verschillende nieuwe voornamelijk Oost-Europese EU-lidstaten hanteren een laag, vaak vlak, tarief - 10% in Bulgarije en Cyprus, 12,5% in Ierland, 15% in Letland en Litouwen - terwijl de meeste oude lidstaten hun tarieven inzake vennootschapsbelasting gradueel verlagen. In 2000 bedroeg de gemiddelde aanslagvoet in de EU27 nog 31,9%. Acht jaar later is dit reeds gezakt tot 23,2%. De Belgische aftrek is van toepassing vanaf het inkomstenjaar 2006. Sindsdien verlaagden meerdere lidstaten, waaronder de buurlanden Duitsland en Nederland, hun tarief, waardoor België weer achterop hinkt.

De bal ligt weer in het Belgisch kamp. Om concurrentieel bij te blijven zal er iets moeten gebeuren. België kan bijvoorbeeld het nominaal vennootschapstarief meer in lijn brengen met de buurlanden. Een verlaging van de loonkosten zou eveneens de concurrentiekracht ten goede komen. Gezien de precaire budgettaire toestand en de aversie van de socialistische partijen voor alles wat maar naar een 'geschenk voor het patronaat' riekt, zijn dergelijke maatregelen jammer genoeg geen evidentie.

België: fiscaal tweestromenland

Er wordt al eens smalend bericht over de werkvijver van de doorsnee Franstalige. Nu blijkt dat de belastinginspecteurs in Wallonië en Brussel een veel lagere output realiseren dan hun Vlaamse collega's. Vlamingen en de in Vlaanderen gevestigde ondernemingen kunnen zich veel vaker aan een belastingcontrole verwachten dan de belastingplichtigen in Wallonië of Brussel. Opmerkelijk is dat die scheeftrekking zich doorzet in zowat alle domeinen van de fiscaliteit. Zo blijkt toch uit verschillende parlementaire vragen.

In Vlaanderen worden drie maal meer btw-dossiers behandeld dan in Wallonië. Nochtans telt Vlaanderen slechts twee keer zoveel actieve btw-plichtigen. Eerder mochten we reeds kennis nemen van de verschillende controlepraktijk inzake de btw op nieuwbouw en renovatie, een kwestie die - zij het om een andere reden - enkele maanden terug reeds aanleiding gaf voor communautaire hoogspanning. Tabel 1 van de bijlage schetst de situatie voor het jaar 2007. Van de in totaal 16.399 controles vonden er 71,82% in Vlaanderen plaats tegenover 27,82% in Wallonië en amper 0,36% in Brussel. Die wanverhouding is, zo blijkt uit tabel 2, een traditie. In 2004, 2005 en 2006 stond Vlaanderen in voor nagenoeg 90% van alle controles.

Dergelijke wanverhoudingen treft men ook aan in de personenbelasting. Vlaanderen telt 1,7 keer meer private huishoudens dan Wallonië maar er worden daarentegen 2,5 keer meer controles uitgevoerd, zo weet De Tijd te melden.

In de vennootschapsbelasting vonden er in 2005 van alle controles 69% in Vlaanderen plaats, 21% in Wallonië en 10% in Brussel. Het is echter niet mogelijk om uit de desbetreffende percentages duidelijke conclusies te trekken over een al dan niet rechtvaardige spreiding. Exacte gegevens over de aan de vennootschapsbelasting onderworpen rechtspersonen met uitsplitsing per gewest blijken onvindbaar. Intuïtief kan men wel gewagen van discrepanties en zeker voor wat het Brussels Gewest betreft. In het verleden werd er reeds uit verschillende hoeken bericht over het gebrek aan fiscale controles van de in Brussel gevestigde ondernemingen. Als zaken centrum hebben nochtans heel wat ondernemingen er hun maatschappelijke zetel en/of voornaamste plaats van inrichting. Dat de in Wallonië en Brussel gevestigde vennootschappen het niet al te nauw nemen met een aantal wettelijke verplichtingen blijkt uit cijfers over het neerleggen van de jaarrekening, een document dat bij de fiscale aangifte moet worden gevoegd. Van alle vennootschappen met maatschappelijke zetel in Vlaanderen was in 2005 28% laattijdig met de neerlegging, tegenover 40% zowel voor Brussel als voor Wallonië. Legden helemaal geen jaarrekening neer (eveneens cijfers voor 2005): 9,5% van de Vlaamse vennootschappen, 13,3% van de Waalse vennootschappen en maar liefst 24,5% van de Brusselse. En nog: van alle niet-ingediende aangiften in de vennootschapsbelasting voor het jaar 2005 hebben Wallonië en Brussel nagenoeg een gelijk aandeel als Vlaanderen. In absolute cijfers bedraagt dat: 12.702 in Vlaanderen, 10.263 in Brussel en 10.745 in Wallonië.

De inertie van de in Wallonië en Brussel gevestigde fiscale controlecentra impliceert een feitelijk quasi dode-letterwetgeving op fiscaal vlak. Een kleine pakkans effent uiteraard het pad voor fiscale fraude. Dat is natuurlijk ook een manier om, ondanks het vakbondsactivisme, ondernemingen naar o.a. het Waalse landsdeel te lokken. Het gebrek aan voldoende controles betekent niet alleen dat de overheid potentieel heel wat inkomsten misloopt, bijkomend wordt niet elke belastingplichtige in dit land op gelijke voet behandeld. Het gelijkheidsbeginsel behoort nochtans tot de grondregels van het Belgisch fiscaal recht. Ook langs die weg mag men dan ook tot een financiële transfer vanuit Vlaanderen besluiten.

België vormt vooralsnog een economische unie waarin er geen ruimte wordt aanvaard voor ongelimiteerde legal competition tussen de deelgebieden. Dat komt bijvoorbeeld tot uiting in het feit dat de deelgebieden slechts binnen beperkte marges kortingen kunnen toekennen op de samengevoegde belastingen. In dit kader betekent de verschillende fiscale controlepraktijk concurrentievervalsing zonder meer. Bovendien is er nog, naast het interpersoonlijk aspect dat vorm krijgt in het gelijkheidsbeginsel, het beginsel van de federale loyaliteit. De federale loyaliteit houdt in dat de verschillende geledingen van de federatie er zich toe verbinden bij de uitoefening van hun bevoegdheden het evenwicht van de totaalconstructie niet in gevaar te brengen en de belangen van de andere geledingen van de Staat niet te schaden. Daar men in feite de zeer hoge fiscale druk meer dan proportioneel op de Vlaamse belastingbetaler afwentelt, ontnemt men Vlaanderen haar veerkracht om de uitdagingen in een steeds sneller globaliserende wereld efficiënt aan te pakken.

Gezien de wanverhoudingen heeft staatssecretaris Devlies zich voorgenomen om performantiemetingen te laten uitvoeren. De eerste resultaten worden pas in 2009 verwacht. Het is zeer twijfelachtig of dat ook tot ingrijpende acties aanleiding zal geven. Trends heeft er reeds op gewezen dat de administratie zelf al meerdere malen alarm heeft geslagen over de bestaande puinhoop. De problemen zijn dermate omvangrijk en ernstig dat men een fiscale tabula rasa moet durven overwegen. Men moet de bouwstenen van het bestaande fiscale stelsel durven in vraag stellen. Ook een discussie over bijvoorbeeld de haalbaarheid van een vlaktaks mag niet langer taboe zijn. Een Belgisch wetgevend kader moet worden verlaten. De verschillen in visie, ook op het vlak van fiscaliteit, tussen de twee grootste gemeenschappen vormt het permanente spagaat dat elke doortastende hervorming in de weg staat.

Fiscale autonomie maakt deel uit van de zogenaamde Vlaamse resoluties die de toekomstig te volgen communautaire weg moeten concretiseren. In het voorjaar lekten verschillende scenario's uit over hoe de communautaire onderhandelaars de fiscale bevoegdheden wenselijk te herschikken. Daarbij wordt steeds aan de federale overheid een blijvende centrale rol toegekend en dit zowel materieelrechtelijk als op het vlak van de invordering van de belastingen. Mogen we hopen dat de recent aan het licht gekomen scheeftrekkingen inzake fiscale controles de definitieve katalysator zal betekenen om werk te maken van een volwaardige fiscale autonomie voor Vlaanderen, het minimum minimum voor het Vlaams Belang.

FINANCIEEL – ECONOMISCHE COMMENTAREN

Een uitgave van de Vlaams Belang Studiedienst

TABEL I: BTW–controles op nieuwbouw en renovatie in 2007

	totaal aantal controles	productieve controles	niet–productieve controles	btw + boeten (in 1.000 euro)
Ulaams Gewest	11.777	2.221	9.556	7.841
Waals Gewest	4.563	411	4.152	1.553
Brussel–Hoofdstad	59	17	42	102
België	16.399	2.649	13.750	9.496

Bron: De Kamer, Schriftelijke vraag en antwoord nr. 0063, Zittingsperiode 52, P. Logghe, 18/02/2008.

TABEL II: Totaal aantal BTW–controles op nieuwbouw en renovatie in de periode 2004–2006

	2004	2005	2006
Ulaams Gewest	12.825	13.213	11.961
Waals Gewest	3.814	3.390	4.001
Brussel–Hoofdstad	40	62	408
België	16.679	16.665	16.370

Bron: De Kamer, Schriftelijke vraag en antwoord nr. 0063, Zittingsperiode 52, P. Logghe, 18/02/2008.

www.ondernemendvl.org

BIJLAGE FEC AUGUSTUS 2008